

נר שמואל

לע"נ ר' שמואל ב"ר יצחק זצ"ל

יום רביעי ט"ו באדר א תשע"ו

שו"ת סיכום הדף היומי

מ"ל: n101@okmail.co.il פקס: 03-5709307 ניתן לקבל כל יום לתיבת מייל או לפקס.

גיטין - ע"ג

1. רבה ורבה חולקים על רב הונא וסוברים ששכיב מרע שנתן גט בסתם ועמד מחוליו, מדרבנן הגט חל, גזירה שמא יאמרו יש גט לאחר מיתה. כיצד יתכן שמשום גזירה יתירו אשת איש לעלמא?
כל דמקדש אדעתא דרבנן מקדש, ואפקעינהו רבנן לקדושין מיניה, ואף בקדיש בביאה החשיבו את בעילתו כבעילת זנות, [נתבאר לעיל לג.].
2. ברייתא - כיצד הדין בשכיב מרע שנתן גט בתנאי ואח"כ נפל עליו הבית או הכישו נחש?
א. אם אמר זה גיטיך מהיום אם מתי מחולי זה - אינו גט.
ב. אם אמר אם לא אעמוד מחולי זה - ה"ז גט.
ועל פי ברייתא זו נסתפקו האם מעלה בדעתו שימות באופן שאינו מצוי [ומברייתא זו אין להוכיח שהרי סותרת ומשובשת היא].
מארץ ישראל שלחו הלכה שאם אכלו ארי אין לקיים גט זה, כיון שלא חשב על כך.
3. מעשה באדם שמכר קרקע לחבירו וקיבל המוכר על עצמו כל אונס שיוולד במכר, לבסוף ציווה המלך שיעבירו את הנהר דרך שדהו ונפסדה, מה פסק רבינא?
תן לו שדה אחרת שהרי קיבלת על עצמך כל אונס.
טען רב אחא, הרי אונס זה אינו אינו שכיח, התגלגלו הדברים לרבא ופסק להם שאונס שאינו שכיח הוא ואדם אינו מעלהו מדעתו ואינו צריך להעמיד אחרת. [וכיון שאין להוכיח מהברייתא הנ"ל, ביאר בסברא].
4. רב פפא ורבה"י קנו שומשמין על גדות נהר מלכא, ושכרו מלאכים שיעבירום, קיבלו המלאכים אחריות על כל אונס שיוולד. מה אירע לבסוף?
עשו סכר בנהר ולא יכלו להעביר, אמרו למלאכים הביאו לנו שכר חמורים להעבירם, אך רבא אמר להם שהם מוציאים מהם שלא כדין [כאווזים לבנים] כיון שלא קיבל עליהם אונס שאינו שכיח.
5. ה"ז גיטך מהיום אם מתי, אם מת מגורשת. כיצד דינה משעת נתינת הגט?
לא תתייחד עמו אלא בפני עדים, ומועיל גם עבד או שפחה, חוץ משפחתה כיון שליבה גס בה.
6. ברייתא - ראוה שנתייחדה עמו ... כיצד ביארו את הברייתא?
א. רבה בר"ה - נתייחדה עמו אין חוששין שבא עליה לשם קידושין, אך אם רואה שנבעלה חוששין שבעל לשם קידושין, אמנם אם ראו שנתן לה לשם זנות, ואין חוששין משום קידושין. ולר' יוסי בר יהודה אף כשנתן כספים חוששין שום קידושין.
ב. אביי - נחלקו בראוה שנבעלה - לת"ק: חוששין לזנות ולא לקידושין, לר' יוסי ברבי יהודה: חוששין אף לקידושין.
ג. רבא - ראוה שנבעלה חוששין משום זנות, ולא לקידושין, וריב"ז חולק ואומר, אף אם ראו רק שנתייחדה - חוששין משום קידושין.
שיטת ר' יוחנן - שנחלקו רק כשראוה שנבעלה, אבל לא ראוה שנבעלה - לכו"ע אינה צריכה גט.
7. עוד שנינו 'מהי באותן הימים' - [לרש"י מדובר בשכ"מ שאמר שתתגרש שעה אחת קודם מיתתו] לר' יהודה - אשת איש גמורה, לר' יוסי - ספק מגורשת והבא עליה, באשם. באיזה אופן נחלקו?
כשמת בסוף, אבל אם לא מת לכו"ע נחשבת אשת איש גמורה.
כיון שאין גט לאחר מיתה, בהכרח מדובר שאומר 'מעת שאני בעולם'.
8. אלו דעות שנינו בברייתא לגבי ימים שבינתיים?
א. לר' יהודה - בעלה זכאי במציאתה ובמעשה ידיה ובהפרת נדריה, ויורשה ומטמא לה, הכלל: אשתו גמורה וצריכה ממנו גט שני.
ב. לר' מאיר - בעילתה תלויה ועומדת עד שיתברר אם ימות או יעמוד.
ג. לר' יוסי - בעילתה היא ספק, ויש להביא אשם תלוי.
ד. לחכמים - מגורשת ואינה מגורשת, דהיינו שבעלה חייב במזונותיה.